

образованіе-то си, той едва тогава ще подкачи. Който пакъ по злополучіе, отъ сиромашікъ или отъ другъ нѣкаквж причинѣ же ще можи да сѣди въ училище-то много време, той не ще може да научи и онова малко нѣчто, чото-то трѣбва да знае человѣкъ и въ най низко състояніе, зачто-то не ще има врѣмѧ да изучи языка, на кой-то ся учи това нѣчто. Съ тоя языкъ щѣть ся изучватъ малцина, и то вся-какво, а множество-то не ще има никакво срѣдство да поразшири крѣга отъ познанія-та си, напротивъ отъ день на день ще испада въ невѣжество, какво-то что е была тая работа до сега. Така е това: ако да употребимъ Цръковно-Славянскій языкъ за учебенъ, то не са-мо, че нещемъ ся повдигнемъ напрѣдъ въ просвѣщеніе-то, и повече щемъ испаднемъ въ мракъ отъ невѣжество. Това е истиниа, потвърдена съ дѣло отъ много народы; нѣ мы да не ходимъ надалечь, и да видимъ, чо сѫ пра-вили и чо правять сега съсѣди-ти на Грѣци-ти и щемъ познаемъ право-то. Той народъ въ старо врѣмѧ е былъ просвѣщенъ повече отъ всички-ты други съвременни народы и е обра-зовалъ языка си съ разлачны писавія весма добрѣ. Това е было оице прѣди рождество хри-стово. Слѣдъ врѣмѧ Грѣци-ти, както и всякой другъ народъ, измѣнили языка си до толкова,